

משקן בית השלחן

פרק ראשון מועד קטן

ח

דהא עמיס. פשוטי כלי עץ לא מקבלי טומאה: ורבי אמר אפטרין. כלומר אפי' דליף טומאה דגופיה מטומאה דלאו גופיה לדבר הרשות לטוטה הכהן אלטרין ביום הראות בו: אבל טומאה דגופיה אימא לא. ללא יליף טומאה דגופיה מטומאה דלאו גופיה לדבר הרשות מוטא הכהן דהא אמינא חידוש הוא קמ"ל תורה אור

עמיס ואכניס לא מטמאו. ואפי' מטמאו כאן פליגי ואכניס. ללא דוקא דהא סתם במסכת נגעים (פ"ג מ"ה) לרבי יהודה אפילו חבילי קט וחבילי סבן וכו' לרבי לומר מי מודה לר' יהודה וכן משמע מדלא מסיק דרבי סבר לה כר' שמעון דפליגי התם:

עין משפט

גרי מצוה ע"א ח"י פ"ט מהלכות טומאה לרעה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"א ב"י מ"ט ט"ז: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל: ע"ב ג' מ"י פ"א מהל' טהרה טהרה סתם ענין ר"ל:

מאי

מאי עמיס וכו' יום שאלתה רואה

משמע לאפי' דר' יהודה דריש

וכו' וכן פ"ק דטהריהו (דף י"ד ו"ט)

גבי ופוספין ופ' אלו מולות (ב"מ

דף כ"ז) גבי ומלאת וקשה איהו גופיה

לא דריש וי"ו דהא דהא דריש דריש

דמורה (דף ג') ובסוף פרק טרף

בבב"ק (דף י"ד) גבי והאם ושמה

דריש ליה לדרשה לחריגה מיהו הכא

קשה טפי כיון דר' יהודה דריש וי"ו

מאי טעמא לא אמר רבא דהכא

נמי דריש וי"ו למה מולק על אפי'

היה לו להזכיר ושמה רבא קאמר

אפילו לא דריש ר' יהודה וי"ו חלמ

לחא דרשה יש ליישבה:

נפקא

נפקא ליה מנגע טהרה ל' ולא

לאורי. תימיה דהא לטיל

אמר רבא לר' יהודה חידוש הוא ולא

גמריק מיהו ג' ולפירוש שפירש דרבי

יהודה לטעמה דמלך ופינו בעלים

ובאכניס נחא דלענין פינו דוקא

חידוש ועי"ל כיון דלאחר (א) איש יכול

לראות בלא נר א"כ פוסל כהני טעם

רואה יש לו ללמוד הימנו כיון

דחזין דבעלמא נמי אשכחא קפידא

בראיה טפי משולו רגלי* דבעינין

שתי עינים ובעינין נמי שלא יאז יוס

המשונן ותימיה דהכא משמע דרבא

מומעט לילה מהאי קרא ובפ' אחד

דיני ממונות (סנהדרין ד' ל"ד ו"ט)

מייח קרא וכו' הראות בו והיינו

כאפי' (ב) וי"ל דאורייתא דהש"ס (א) לחי

דרשות הפשוטים יותר ושמה חי לא

כתב כנגע טהרה ל' הוה מוקמינן

וכו' הראות למשולו לילה וכן בפ"ג

דמגילה (דף כ"ז) ולא מוהלין אלא

ביום דריש הסתמכות השמיני ביום

ולא בזילה ובפ' ר' אלעזר דמילה

שבת קט"ז (שם) דריש מיהו ביום

אפילו שבת ומכן שמונת ימים

דרשינן ימים ולא לילות ובפ' (ג) החובל

(ב"ק דף ט"ז) מייח שבת נעורים

לאכזיז מבטוריה בית אכזיז וכו' דריש

פ"ק דקדושין (דף ג') מוקי ל' וכן

בהפדת דריש דוקא וזבן נעורים

נפקי מוכי ימכור וגו' וכן בפ' קמח

דקדושין (ג' י"ד) מייח ספר טורחה

ואין דבר אחר טורחה מספר

כרייתא ובפרק (ה) המביא גט (גיטין

דף כ"ג) וכן ליישב הסוגיא דפרק אחד דיני ממונות

(סנהדרין דף ל"ד) אלוהי דרבא דמייח ליה

אלא כנגע ג' נראה ל' היינו תחילת דין (ג)

ואכזיז דאמר חי מההס הגי מילי דטומאה

ל' וכו' וקיימא פירכא דלעיל דמגופיה דאית

ליה לאפי' משמעות דרשין אכזא בינייהו

אפי' דה' טעמא דרשין אכזא בינייהו רבי

סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דריש

דריש דריש וי"ו דהא דריש דריש

דמורה (דף ג') ובסוף פרק טרף

בבב"ק (דף י"ד) גבי והאם ושמה

דריש ליה לדרשה לחריגה מיהו הכא

קשה טפי כיון דר' יהודה דריש וי"ו

מאי טעמא לא אמר רבא דהכא

נמי דריש וי"ו למה מולק על אפי'

היה לו להזכיר ושמה רבא קאמר

אפילו לא דריש ר' יהודה וי"ו חלמ

לחא דרשה יש ליישבה:

נפקא

נפקא ליה מנגע טהרה ל' ולא

לאורי. תימיה דהא לטיל

אמר רבא לר' יהודה חידוש הוא ולא

גמריק מיהו ג' ולפירוש שפירש דרבי

יהודה לטעמה דמלך ופינו בעלים

ובאכניס נחא דלענין פינו דוקא

חידוש ועי"ל כיון דלאחר (א) איש יכול

לראות בלא נר א"כ פוסל כהני טעם

רואה יש לו ללמוד הימנו כיון

דחזין דבעלמא נמי אשכחא קפידא

בראיה טפי משולו רגלי* דבעינין

שתי עינים ובעינין נמי שלא יאז יוס

המשונן ותימיה דהכא משמע דרבא

מומעט לילה מהאי קרא ובפ' אחד

דיני ממונות (סנהדרין ד' ל"ד ו"ט)

מייח קרא וכו' הראות בו והיינו

כאפי' (ב) וי"ל דאורייתא דהש"ס (א) לחי

דרשות הפשוטים יותר ושמה חי לא

כתב כנגע טהרה ל' הוה מוקמינן

וכו' הראות למשולו לילה וכן בפ"ג

דמגילה (דף כ"ז) ולא מוהלין אלא

ביום דריש הסתמכות השמיני ביום

ולא בזילה ובפ' ר' אלעזר דמילה

שבת קט"ז (שם) דריש מיהו ביום

אפילו שבת ומכן שמונת ימים

דרשינן ימים ולא לילות ובפ' (ג) החובל

(ב"ק דף ט"ז) מייח שבת נעורים

לאכזיז מבטוריה בית אכזיז וכו' דריש

פ"ק דקדושין (דף ג') מוקי ל' וכן

בהפדת דריש דוקא וזבן נעורים

נפקי מוכי ימכור וגו' וכן בפ' קמח

דקדושין (ג' י"ד) מייח ספר טורחה

ואין דבר אחר טורחה מספר

כרייתא ובפרק (ה) המביא גט (גיטין

דף כ"ג) וכן ליישב הסוגיא דפרק אחד דיני ממונות

(סנהדרין דף ל"ד) אלוהי דרבא דמייח ליה

אלא כנגע ג' נראה ל' היינו תחילת דין (ג)

ואכזיז דאמר חי מההס הגי מילי דטומאה

ל' וכו' וקיימא פירכא דלעיל דמגופיה דאית

ליה לאפי' משמעות דרשין אכזא בינייהו

אפי' דה' טעמא דרשין אכזא בינייהו רבי

סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

אכזא בינייהו רבי סבר דרשין אכזא

בינייהו רבי סבר דרשין אכזא בינייהו

רבי סבר דרשין אכזא בינייהו רבי סבר

דרשין אכזא בינייהו רבי סבר דרשין

דריש

דריש דריש וי"ו דהא דריש דריש

דמורה (דף ג') ובסוף פרק טרף

בבב"ק (דף י"ד) גבי והאם ושמה

דריש ליה לדרשה לחריגה מיהו הכא

קשה טפי כיון דר' יהודה דריש וי"ו

מאי טעמא לא אמר רבא דהכא

נמי דריש וי"ו למה מולק על אפי'

היה לו להזכיר ושמה רבא קאמר

אפילו לא דריש ר' יהודה וי"ו חלמ

לחא דרשה יש ליישבה:

נפקא

נפקא ליה מנגע טהרה ל' ולא

לאורי. תימיה דהא לטיל

אמר רבא לר' יהודה חידוש הוא ולא

גמריק מיהו ג' ולפירוש שפירש דרבי

יהודה לטעמה דמלך ופינו בעלים

ובאכניס נחא דלענין פינו דוקא

חידוש ועי"ל כיון דלאחר (א) איש יכול

לראות בלא נר א"כ פוסל כהני טעם

רואה יש לו ללמוד הימנו כיון

דחזין דבעלמא נמי אשכחא קפידא